

Redactor responsabil si proprietar
Dr IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese a 1 și 15 a fiecărelei unii.

PREȚUL:

Pe 1/4 de an	2 coróne	Pentru România și străinătate, un an 20 fr.
Pe 1/2 de an	4 >	
Pe un an	8 >	

Anecdote de tot felul.

I.

Lucrul s'a petrecut în America. *John* și *Arminia* se iubeau. *John* moșteni de la unchiul său o avere frumoasă, dar despre aceasta tatăl *Arminiei* nu știa nimic. *John* și *Arminia* se întâlneau în fie-care seară într'un loc unde nu-î vedea nimeni. După ce *John* află, că averea unchiului său va fi într'adevăr a lui, nu mai umblă cu mâța 'n sac, ci se hotără, luă pe *Arminia* de mână și se duse cu ea înaintea tatălui ei, care era un om foarte sever.

Bătrânul, când îi vădu, î-și încreți fruntea de mânie. *Arminia* începu repede:

— Tată . . . *John* . . .

Iar *John*, după ce primi o îmbolditură din partea fetei, începu:

— Eă iubesc pe *Arminia*, și . . .

Dar mai înainte ca *John* să-și continue vorba tatăl *Arminiei* î-l intrerupse cu vorbele:

— Ce obraznicie e aceasta, cum îndrăznești să-mi vii de braț cu fiica mea? Nu v'am spus, că eă . . .

— Dar, tată, *John* . . . zise *Arminia* cu grabă dându-î iarăși un ghiont în coaste.

— Da, în tot cazul, zise *John* cu fața aprinsă, noi ne iubim și am dori să ne că-să-to-rim!

— Să vă căsătoriți? Cel și cu ce? Și ce are calicul acesta? O cutie plină cu gulere de hârtie . . .

— Cinci cutii pline, strigă *John* necăjit, și 10.000 de dolari!

— O iubite *John*, poftim de șezi; mă bucur foarte de treabă . . . Zece . . . *Arminio*, *John*, copii . . . Dumnezeu să vă binecuvinteze de 10.000 de ori!

După această scenă, *John* și *Arminia* se căsătoriră.

II.

Pe timpul când generalul de *Wahl* era guvernatorul orașului *Kiew*, î-l vizită într'o zi o văduvă săracă, soția unui fost ampoi de poliție din acel oraș. Sărmana femeie se duse de mai multe ori la căpitanul de poliție ca să ceară pensiunea ce trebuia s'o capete după moartea bărbatului ei, dar tot d'a-una a fost dată pe ușă afară. În cele din urmă biata văduvă se decisă

să meargă la guvernorul oraşului, ca să-i arate în persoană necazul ei.

— Pottim şezi şi scrie pe hârtie necazul d-tale, — îi zise generalul, după ce o ascultă.

Tremurând, femeia luă loc la masă şi scrise cele ce-i dicta generalul. După ce petiţiunea fu gata, generalul zise femeii.

— Aşa! Acum scrie adresa pe petiţie şi aşteaptă puţin în odaia de alături.

După câte-va minute femeia fu chemată iarăşi de general, acesta îi dete scrisoarea sigilată zicându-i:

— Să dai scrisoarea aceasta căpitanului de poliţie; d-ta însă să n'o desfaci, şi îndată ce vei căpeta răspuns vino iarăşi la mine!

Pe la sfârşitul acelei săptămâni femeia se prezintă, din nou la generalul de Wahl, dar de astădată voioasă, *pensiunea cerută i s'a încuviinţat* şi acum voia să-şi exprime mulţămitele sale faţă de guvernorul oraşului.

D-ta nu trebuie să-mi mulţameşti! eu mi-am făcut numai datorinţa, — zise generalul şi dete numai de cât următorul ordin în scris: «Căpitanul poliţiei din Kiew e destituit şi va fi trimis în Siberia. Causa: pentru că a încuviinţat o cerere, pentru care a primit 50 de ruble.»

Generalul pusese adecă în scrisoarea văduvei, adresată căpitanului de poliţie, o bancnotă de 50 ruble.

III.

Rătăceşte odată un Țigan drumul, când se întorcea de la oraş, unde fusese să vândă nişte scoabe şi abia după mult umblet nimereşte într'un sat, tocmai când se înoptase de tot.

La marginea satului vede o casă mai curăţică. Era tocmai casa popii. Bate la uşă şi aude un glas bărbătesc întrebând dinăuntru:

— Cine e acolo? — întrebă popa.

— Om bun, — răspunde Țiganul.

Stăpânul casei trase zăvorul de dinăuntru, crăpeţi uşa şi se uită ca să veadă cine e. Era un mîrloiū de cioroiū, care tremura de frig ca frunza cea de plop.

— Dă-mi salaşu noaptea asta, taică părinţela, că uite ham rătăcit satul şi Ți-oiū face şi eu odată vr'o treabă bună.

'L-a lăsat popa de a intrat în casă.

Țiganul i-a mulţumit şi apoi a întins într'un colţ o dulamă ce avea pe el şi s'a trântit să se culce.

În vremea asta preoteasa întinse o masă, ştiţi, d'alea popeşti, şi se aşezară la ea cu popa ca se imbuce.

Țiganul din culcuş:

— Îi, taică părinţele, ce mai mâncare dumnezească, zeu! . . .

— Ei, păi Țiganul tot Țigan . . . Nu te îndestuleşti că nu te lăsaî să degeri afară, acum ai mai vrea şi de mâncare? — îi zise popa, care era zgârcit foc.

— Bine, părinţele, sărut mâna, nu te supăra pe mine, că eu nici n'am cerut nici nimica, dar deacă e

aşa, o să fac şi eu ce a făcut tata când nu i-a dat să mănânce, apoi să cază păcatul asupra d-tale.

Se gândi popa la vorbele Țiganului şi se cam înfricoşă . . . «Cine ştie, ce-o fi făcut tată-seu, o fi schinguit pe cineva, 'l-o fi omorît . . . Cine ştie! . . . Dracul mă puse să-l primesc în casă? . . . Acum mai bine să-i dau de cină, ca să scap de belea», — cugeta popa în sine.

Pofti deci pe Țigan la cină.

Mânca Țiganul, de par'că să băteaū zece nebuni la gura lui. După ce vezu popa că s'a săturat, îl întrebă:

— Ia spune, mă Țigane, ce ziceai că a făcut tată-teu când a cerut de mâncare şi nu i-a dat? . . .

— Ce să facă, cinstite părinte, sêracul? . . . S'a culcat, bietul, nemâncat! — îi răspunde mîrloiul viclean.

A avut motiv.

Baba: Ai cetit, moşule, că s'a împuşcat aseară Ilie Căţelariū fiindcă a pejit pe d-şoara Gurica Pupăzanu şi aceasta i-a dat corfă.

Moşul: A avut drept băiatul să comită acest lucru. A avut motiv.

Baba: Nu te înţeleg, moşule, poate ai nărozit!? Din contră, trebuia nefericitul să mai aştepte. Fata poate şi-ar fi schimbat hotărîrea şi s'ar fi măritat cu el.

Moşul: Chiar pentru aceasta a avut motiv! . . .

A FURISĂNIILE JUPĂNULUI
SCHMERZENHERZ.

- Muieră meo se fuga cu thine!
— Din acel fond filantropic se fi thu ajutat in
miseria tho, la care a contribuit și Herr von Vulcan-
leben din Groiswardein!
— Se scăpa thu cu vieață din brațele unui urs!
— Se agonisește thu mulți bani pe de o parte
iar nevasta tho — pi di alta parte!
— Foile se aduca imbucurătoarea știre, che thu
ai eșit senatos din temniță!
— Medicu se aiba speranță cătră thu!
— Se fi thu on bărbat *groaznic!*

EPIGRAMA.

I.

Unei cucoane.

Ai bărbat, zici, de minune,
Ziua, noaptea, mereu doarme,
E blând, bun și om cuminte,
Nu e boi, dar — *are coarne.*

II.

Unui bărbat.

Ah, ce bine-î pentru unii
Că doamna-ți a 'mbetrânit,

Căci trăiește p'ângă densa
Când și când un — *parazit.*

III.

Unui popă.

Tu ești fala preoțimeii,
Spiritu ager și divin
Mai ales când urlă 'n tine
Șapte-opt litre de vin.

Verus.

Țiganul la spovadă.

Un țigan odată, in postul cel mare,
După multe gânduri i-și aduse-aminte,
Că e om și densul și păcate are,
Și c'ar face bine, când la cele sfinte
— Ca și toți creștinii — și densul s'ar duce;
Căci creștin e doară, ca și toți creștinii,
Botezat pe patru posturi și pe cruce,
Cum i-au spus părinții și-i spun chiar vecinii, —
Numărând pe deget toate-alui păcate
Să 'ngrozi, căci *unul* îl superă foarte;
Deci zise in sine: «Devlo, nu mă bate,
Nici in asta lume și nici după moarte!
C'am păcate multe . . . Toate-ar fi ca toate,
Lesne iertătoare, dar acela unul . . .
Deacă-l iartă popa, apoi cred, că-l poate
Să-l ierte și Sfântul Dumnezeu preabunul.
Am dat pe bitușă . . . ș'apoi pace bună,
Nu-mi fac capul apă cu atâtea gânduri.»
La bisericuță clopot nu mai sună,
Vede, că creștinii vin tot rînd-a-rînduri.

— «Dumnezeu să-ți ierte, domnule părinte!» —
— «Să-ți ierte, țigane, Dumnezeu și țiel!»
— «Mă temeam, părinte, să vin mainainte . . .»
— «Dar' ce gând te poartă? . . . Ce o să mai fie
Cu tine țigane?!» — «Nu rău gând, sfințite:
Venii la spovadă, căci zeu, . . . — «Foarte bine!
Spune-mi dară toate; apoi tănuite
Să nu țin păcate . . .» — «Săracul de mine!
Domnule părinte, am păcate multe,
De toată măsura: și mari și mărunte,
Să le spun eu toate! Cine-o să le asculte?!
Îți spun mainainte unul cât un munte:
Mănios odată am eșit din casă . . .
Am intrat in crișmă, și tot mănios
Mergînd cătră casă mi-am zis: lasă, lasă! . . .
Și-am aflat bitușă . . . grămădită jos,
Am luat o botă și-am dat s-o dubesc,
Am dat fără milă pân'a mai crăpat,
Și de-acea și astăzi foarte mă căiesc.
Căci știu, zeu, o Devlo! că-î mare păcat,

Când . . . » — «Lasă de glume! A da in bițușă
Ce păcat să fie? a-î dat în a ta;
Apoi . . . » — «D'apoi popo, a raiului ușă
Tu mi-o poți deschide? Dar, vezi, maică-mea,
Mare cum e dânsa . . . ști, ști, cam de frică
Sta 'n bițușă-ascunsă, făcându-se mică.» —
— «Pei la draci, țigane, deacă-i treaba-așa!
Păcatul acesta e greu de iertat.» —
— «Ei, apoi părinte, nici eu n'oi ierta,
Ci-o să mai dau încă tot pe unde-am dat!»

Veverița.

Fericire nemărginită.

— Vai, cuconiță, ce fericire nemărginită ar fi
pentru mine să mor la picioarele d-tale! . . .
— Să mori? . . . Eu — și mai fericită.

Rusu la praznic.

— Anecdotală populară. —

Moș Ivan, un Rus bătrân,
Fu poftit la un Român, —
Că dădea un praznic mare,
Să mănânce fiecare
De sufletul morților,
Morților, părinților.

Bune și cu 'ndestulare
Bucatele toate fură,
Că mâncară toți mesenii
Cât în burtă le 'ncăpură.

Când toți erau ghiftuiți
Și chiar cam chefăluți,
Românul dă și cafele
Tot în șoluri mititele.
Dară într'un fund de oală
Remase drojdia goală;
Omul o dă de o parte,
Între oalele deșarte.

Dar Rusul, care zărise.
Că în oală mai e ceva,
Să apropie de gazdă
Și îi zice cam așa:
«A ti plateț gaspadin!
Tore-î înșalat pe min;
Tu ai dat la musafire
Cen oala fost mai subțire;
Dar la min treba se dai
Ce in ola mai gros ai.»

Românul deacă vezu
Ce cere Rusu,-î dădu
Drojdele toate din oală.

Peste o clipă Rusu-î dete
Îndărăt cea oală goală,
Și stergându-și mustețoiu,
Îi zise: «Vezi gaspadin!
Așa-î praznic pentru min!
La tine nu stă frumos
Să mănânci tu singur numai
Tot ce 'n oală îi mai gros!»

N. A. Bogdan.

Știri teribile,

* „Astra“ la Timișoara. Serbările «Astrei» ies-timp au reușit splendid. Serviciul divin s'au celebrat în ambele biserici, în cea greco-catolică și în cea greco-orientală. Duchul Sfânt însă numai în biserica greco-catolică au fost de față și aceasta fiindcă în cea greco-orientală a pontificat prota Puticiu.

* **Taica Ilie Moga** din Răbăgani era cât p'aci să se înglodeze în penzie, dar așa să vede, că consistorul oradan î-l mai lasă să mai mănânce câteva masluri. Poporul dreptcredincios ține, că enorma secetă de iestimp a provenit numai și numai din motivul, că prea întârzie pensionarea acestui protoduchovnic, care de altfel a fost pe deplin matur pentru penziune încă nainte de potop cu 100 de ani. De altmintre-lea taica Ilie e sănetos corporalmente și n'are alt defect decât numai că nu poate dormi mult și nu poate mânca și bea puțin.

* **Poetul Voniga** a fost și el la adunarea «Astrei», unde a ocupat locul cel de frunte de pe coridorul salei. A impus mult celor prezenți prin maniera lui fină, așa, că Vasile Goldiș a și hotărât, că la proximele alegeri de deputați să candideze pe acest fenomen anti-spiritist de deputat cu program național român în Dobrița. — La «benchet» însă n'a ținut toast, fiindcă pe când a venit rândul pe el, îi era deja plină gura de «zuschpeis» și gușa de «karczos.»

* **Cercul electoral** al Iosășelului a somat în public pe deputatul seu, pe d-nul G. *Sombati* că să se zugrume pe ministrul Berzeviczy cu proiectul lui cu tot, să se iase din partidul guvernamental și să se înfrățească cu deputatul Vlad de la Dobra. La aceasta somațiune energetică Sombati a răspuns, că da, va face *momentan* pe placul alegătorilor, dar să facă bine și să mai aștepte *barem 100 de ani*, până ce se mai gândește puțin.

D-nul profesor Dr. Spaima.

— Pentru că fiecare om e animal, nu urmează că fiecare animal e om.

— Limba latină nu e altceva decât simplaminte limba românească stricată.

— Dacă Darwin ar trăi azi și ar cunoaște pe Măglaș, necondiționat ar recunoaște că există și animale compuse, d. e. *porc de câne*.

— Automobilul e menit să facă concurență cailor, iar Voniga — măgarilor.

— Alunele sunt un fel de nuci selbatice.

— Balena e un pește, care fiind dat cu clima apeii de mare, în văile noastre nu ar prea putea trăi.

— Dintre toate moimele cel mai tare om este gorila.

— Dacă se poate da crezământ Metempsicosei, atunci verosimil în voi sunt sufletele unor vietăți cum sunt iepurii, gândaci, etc., ma în mine probabil s'a fi vîrît sufletul unui dobitoc mult mai mare.

— Întră câne și pisică nici când nu poate avea loc o iubire desinteresată.

— Chiar și orbul se bucură când vede banul.

— Vedeți minunile de care e capabil geniul omenesc. Un măr simplu cade în capul lui Newton și el descopere teoria atracțiunii universale. Dar încă ce minuni ar mai fi descoperit el oare, dacă i-ar fi căzut în cap un car de mere?! . . .

— Liliecii sunt un fel de paseri, cari de și nu cântă, dar seamănă foarte mult șoarecilor.

— Sașii sunt un fel de Șvabi germanizați.

— Fumatul e o boală care numai cu țigări se poate vindeca.

— Cadavrul a fost descoperit de altul; la cap era zdrobit total, încolo — pe deplin sănătos.

Lucru de crezut.

— Va se zică nu vreai să-mi crezi, bărbate, că era odată timp, când tatăl meu avea în fiecare busu-par câte 5000 de coroane?

— Atâția bani în bancnote nu erau pe vremele ălea.

— Ei bine, dar erau toți în argint și aramă! . . .

Telegrame.

(Sosite pe un cal verde încălecat de un Sârb cuminte.)

Belgrad, la 23 sept. n. Din incidentul încoronării, regele Petru a dispus, că unii bărbați mai de seamă dintre români să-și sârbiseze numele și anume: Nicolică Șerban în *Danovici*, Eugeniū Meșianu în *Vlăicuviță*, Vasile Meșter în *Chilipestroviță* și dascălul Jula din Brad în *Teclovici*, etc., etc., etc.

Belgrad, la 23 sept. n. La încoronarea regelui Petru între reprezentanții marilor puteri au mai luat parte următorii diplomați, cari fiecare au reprezentat câte ceva și anume: *Măglaș* a reprezentat foamea (cea mai mare putere din lume), prota *Puticiu* a reprezentat zoologia antidiluviană, Vasi *Furca* din Lugos a reprezentat «masa poganilor», popa *Voniga* spiritismul, Iuliu *Coroian* tinerețea vecinică, Nicolică *Șerban* amorul etern, dr. Aurel *Lăzăr* simpatia desevirșită, Sever *Bocu* a reprezentat dreptul cambial, *Checcherelti* din Orade a reprezentat sionismul, poetul *Nicu* din Hunedoara a reprezentat o liră descordată, *Baş-Pavelea* din Timișoara imperiul Țiganilor, taica *Napoleon* tot «gin Cimișoara» a reprezentat cuminenia fiscalășească, popa *Iancu* din Zarand pe tuzul de dubă, dascălul *German* din Brad pe Prodan, *Prodan* pe Chilipestru Moldovan, prota *Miulescu* pe elefanții Americii (cu nasari mai moderate decât cei din Africa), prota *Moga* din Răbăganî monopolul regaliilor, iar popa *Basaraba* pe un alt dobitoc.

Belgrad, la 23 sept. n. Regele Petru nu este prea bine dispus, fiindcă marele politician *Goldiș* Lăzăr din Arad l-a amenințat, că dacă nu va cârmui pe basa programului național dela 1881 și dacă nu se va alătura cu toți caii lui cei verzi activiștilor români, atunci se va nistui din toate puterile sale blindistice ca să-și câștige în cărți chitanța listei civile barem pe un an.

Poșta Redacției.

Ami. Nimic mai ușor decât a face ca să nu aibă noaptea ferbințeli: culcă-te sub o lespede de ghiață.

Don Ramiro. În lipsa materialului nou, omul face cum poate. În chestia Cubinului în ianuarie vom face pașii necesari, eventual — *proba*.

Kuroki (Tokio). Ai primit? Bine. Te rugăm însă, ca să mai slăbești din îmblătirea muscalilor, că preatere îi ustură deja pielea. Salutări naționale!

Omieron. Nu se pot publica fiind prea picante.

B. B. Ar fi, înadever, mai mult o oarbă cutezanță decât o cutezanță oarbă din partea d-tale, când d-ta, om orb de ambi ochi, ai îndrăzni a critica tablourile pictorului Bran. Dacă ești orb, fi mai modest și te îndestulește că poți ceti «Vulturul.» — Dumnezeu să-ți lumineze ferestrele!

D-șoarei E. Greșești în mod teribil, cuconiță: Hanibal a fost cel mai renumit beliduce al Cartagine-

nilor și nu brânzar din Poplaca precum ți-a spus greșit d-nul învățator. — Salutări dulci ca mierea!

Z. Încearcă-ți norocul la alta foaie. A noastră e prea strictă.

Alfa. E bună și drăgălașă dar fiindcă nu ne descoperi persoanele din joc, suntem constrinși ai da locul cuvenit: în corfă. — Salutare!

Vidi. Ai perdut rămășagul, fiindcă razele lui Röntgen nu sunt bune pentru mâncat.

S. O. Am primit cu mulțumită abonamentul pe anul întreg și ne mirăm mult cum te-a putut umfla duchul sfânt și pe d-ta odată ca să mai gândești și la noi. — Salutare cu șapte contignății!

Petru I. Preste o lună vom studia pe deplin cauza și apoi într'un număr potrivit vom lovi fără pic de milă în «cel cu musca pe căciulă.» Puțină paciință deci!

Sever. Cu plăcere, dar — numai după anul nou.

Atob. Am dispus să capeți numerii regulat. — Salutare!

Achilles. Foarte bune! În deosebii telegramele. Fă mai multe încercări de acestea, căci — talent nărod ai în abundență. Suntem veseli până la gădălitul inimii de promisiunea d-tale, că adevă de acum înainte vei colabora regulat. — Salutare!

Timișoara-Fabric. Povestea cu «ipopotamul Fabricului» nu e tocmai rea. Mai cioplită și nițel mai netezită se va publica probabil în n-rul dela anul nou. Cred că va face mare haz în banatul timișan.

Dr. C. Pune-ți pofta 'n cuiu!

Pompiliu. Din faptul că d-ta te iscălești *numai Pompiliu* nu se poate deduce cu siguritate, că d-ta ai fi descendentul lui Numa Pompiliu.

Arad. Ce ai făcut? Ai d-ta pic de minte? . . . Să te opărească gura rușinei!!!

I. L. I. (T.) Fă-le mai cum se cade. Prea multă spargere de cap ne faci. Pune mai mult pond pe rimuri și pe rithe! — Trimite-ne socoata, dar prea pipărată să nu fie, căci te închinăm dracului pe vecie. — Salutare!

D-șoara A. Am primit cele trimise. Poesii admirabile, dar din lipsa de spațiu în numărul acesta nu se pot publica, fără vă rugăm de puțină paciință, căci de loc ce vom avea puțin spațiu, momentan le vom publica cel mult în numărul care va apărea în prima Duminecă după — *a doaua venire alui Cristos*. — Sărutăm mâinile!

Orăștie. Înzădar vei insista pentru publicarea lor, că tot nu se vor publica. Sunt acei domni bărbați harnici și cinstiți, deci am comite un păcat mare să-i facem de rîs în foaia noastră.

MERSUL TRENURILOR.

Valabil de la 1. Mai n. 1904.

Cuja—Oradea-Mare—Budapesta.

	Accel.	Person.	Mixt.
Cluj pleacă	11 10	12 59	7 13
Huedin »	12 23	2 13	8 47
Ciucea »	12 55	2 46	9 23
Bucea »	—	—	9 33
Bratca »	—	3 04	9 50
Vad »	1 37	3 24	10 10
Aleșd »	†1 50	†3 34	10 27
Teleagd »	2 03	†3 45	10 41
F.-Oșorhei »	—	—	11 06
Velența »	2 26	—	11 07
Oradea-Mare sosește	2 32	4 09	11 13
Oradea-Mare pleacă	2 38	4 15	11 36
Bihar-Püspöki »	—	—	11 47
Bors »	—	—	11 54
M.-Keresztes »	—	—	12 05
M.-Peterd »	—	—	12 17
B.-Ujfalu »	3 1	4 52	12 29
Sáp »	—	—	12 47
Báránd »	—	—	1 01
P.-Ladány »	4 03	5 40	1 50
Szolnok »	5 39	7 32	3 52
Nagy-Káta »	6 34	8 27	5 02
Budapesta sosește	7 50	9 35	6 40

Budapesta—Oradea-Mare—Cuja.

	Accel.	Person.	Mixt.
Budapesta pleacă	9 15	6 50	5 45
Nagy-Káta »	10 20	7 56	7 54
Szolnok »	11 19	9 07	9 27
P.-Ladány »	12 55	10 43	11 53
Báránd »	—	—	12 07
Sáp »	—	—	12 24
B.-Ujfalu »	1 33	11 18	12 46
M.-Peterd »	—	—	1
M.-Keresztes »	—	—	1 14
Bors »	—	—	1 28
Bihar-Püspöki »	—	—	1 36
Oradea-Mare sosește	2 11	11 56	1 48
Oradea-Mare pleacă	2 18	—	2 06
Velența »	2 26	—	2 31
F.-Oșorhei »	—	—	2 42
Teleagd »	2 51	—	3 04
Aleșd »	†3 05	—	3 23
Vad »	3 26	—	3 50
Bratca »	—	—	5 56
Bucea »	—	—	4 27
Ciucea »	4 16	—	4 36
Huedin »	4 52	—	5 49
Cluj sosește	5 51	—	7 12

Oradea-Mare, — Beiuș, — Vașcou.

	Mixt.	Person.
Oradea-Mare pleacă	5 30	4 30
Felix »	6 07	5 05
Cordău »	6 24	5 21
Drăgești »	7 55	6 30
Ceica »	8 14	6 43
Somșașag-Rogoz »	9 02	7 45
Hollod »	9 15	7 56
Ginta »	9 31	8 10
Șoim »	9 53	8 32
Borz »	†10 10	†8 47
B.-Ujlak »	10 22	8 57
Șonciou »	†10 36	9 09
Beiuș »	11 22	9 42
Sudrici »	11 46	10 14
Lunca-Băița »	12 19	†10 29
Vașcou sosește	12 35	10 43

Vașcou, — Beiuș, — Oradea-Mare.

	Person.	Mixt.
Vașcou pleacă	4 15	2 00
Lunca-Băița »	4 26	†2 13
Sudrici »	4 50	2 42
Beiuș »	5 16	3 22
Șonciou »	5 36	†3 46
B.-Ujlak »	5 47	†3 58
Borz »	†5 55	†4 08
Șoim »	6 09	4 30
Ginta »	6 28	†4 51
Hollod »	6 41	5 12
Somșașag-Rogoz »	6 56	5 39
Ceica »	7 36	6 21
Drăgești »	7 55	6 42
Cordău »	9 03	†7 52
Felix »	9 17	†8 06
Oradea-Mare sosește	9 49	8 43

Oradea-Mare—Arad.

	Person.
Oradea-Mare pleacă	10 20
Osi »	10 30
Less »	10 48
Ceifa »	11 03
Szalonta »	11 26
Kötegyán »	11 44
Sarkad »	11 54
Giula »	12 18
Ciaba »	2 05
Curtici »	3 06
Arad sosește	3 32

Arad—Oradea-Mare.

	Person.
Arad pleacă	5 10
Curtici »	5 39
Ciaba »	7 00
Giula »	7 27
Sarkad »	7 47
Kötegyán »	7 57
Salonta »	8 23
Ceifa »	8 43
Less »	9 04
Osi »	9 21
Oradea-Mare sosește	9 32

Numerii groși înseamnă timpul de la 6 ore seara până la 5 ore 59 de minute dimineața. — Numerii semnați cu † înseamnă stațiunile, unde trenurile numai condiționat se opresc.

BĂILE EPISCOPIEI (Szent László-gyógyfürdő.)

l i n g ă O R A D E A - M A R E .

A n t e p r e n o r : J O A N K E R N Á T S .

Comunicație ușoară cu Oradea-Mare. Zilnic merg și vin 12 trenuri. Apa termică de 41° C. e recomandată mai ales în contra *reumatismului, ischia, boli de epidermă, neuralgie, boli de stomac ș. a.*

Medic stabil de baie: **Dr. Ignác Nagy.**

==== Odăi dela 1 cor 20 b., până la 6 cor. Salon de cură, terase, promenăzi. ====
— Zilnic muzică aleasă. —

==== Legătură telefonică cu Oradea-Mare ==== Lumină de acetilin. ====

Sala de prânzit e atât de spațioasă încât oferă loc pentru 5—600 persoane.

Prospecte gratuit.

D i r e c Ț i a .

PĂLĂRII PREOȚEȘTI

==== de tot soiul, frumoase și ieftine ====

==== se află de vânzare în prăvălia lui ====

CZILLÉR IMRE,

ORADEA-MARE,

Olosíg, strada principală, vis-à-vis de claustrul
călugărițelor.

Tot aici se află cel mai bogat asortiment de stofe pentru haine femești, albituri, gulere
și cravate bărbătești, pălării femești.

Prețuri moderate.